

Тому важливим завданням сучасного етапу є створення та вдосконалення логістичних систем, які повинні базуватися на основі чітко сформованих завдань і методів їх розв'язання, а саме: формування логістичних систем через системний підхід; облік витрат пов'язаних зі створенням і функціонуванням системи; ефективність діяльності системи. Створення логістичних систем є реалізація синергічного ефекту, який може проявлятися, по-перше, у загальному прискоренні матеріального потоку, що адекватно підвищенню реакції на бажання клієнта, по-друге в зменшенні сукупних витрат за рахунок усунення конфліктів часткових витрат, у підвищенні рівня логістичного сервісу (рівня та якості обслуговування), що зумовлює збільшення додаткової корисності для клієнта, а отже формування додаткових конкурентних переваг.

Відомо, що складовими логістичної системи є логістичні підсистеми. Саме вони дозволяють суб'єкту господарювання нарощувати свій потенціал та конкурентні переваги, а тому пріоритетом є їх організація, розвиток та вдосконалення. Тому, варто проаналізувати ті логістичні підсистеми, які на нашу думку повинні забезпечувати ефективність діяльності системи в цілому. Таким важливим елементом логістичної системи є транспортна підсистема. Як відомо транспортні витрати відносяться до найбільш значущих за величиною логістичних витрат, тому їх оптимізація є пріоритетним завданням. І саме це завдання найефективніше можна розв'язати, використовуючи логістичний підхід. Для цього необхідно для здійснення перевезень залучати таких агентів з доставки, які будуть найповніше відповідати вимогам підприємства, а саме: вартість транспортних послуг, забезпечення принципу "точно, своєчасно", якість наданих послуг, надання інших логістичних послуг (проміжне складування, пакування, розділення партій тощо), використання нових транспортних технологій (експреси, кур'єрна служба, комбінований рух). Це дасть змогу, в цілому, зменшити транспортні витрати підприємства, що в свою чергу призведе до зменшення загальних логістичних витрат.

В сучасних логістичних системах значно зросли обсяги інформаційних потоків, швидкість їх зміни, підвищились вимоги до своєчасності отримання і швидкості передачі інформації. Тому їх ефективне функціонування безпосередньо залежить від управління інформаційними потоками. Отже, іншим напрямком підвищення ефективності діяльності логістичної системи є розвиток інформаційної підсистеми.

Таким чином, видно, що в мінливих і якісно відмінних від попередніх економічних умовах одним із факторів зростання конкурентоспроможності суб'єктів господарювання є логістична система. Вона виступає засобом, за допомогою якого реалізуються управлінські та господарські функції і забезпечується здатність підприємства адаптуватися до ринкового середовища та найповніше реалізувати потреби споживачів. А це в свою чергу забезпечить отримання суб'єктом господарювання конкурентних переваг.

Мерза Н.З., Коваль Г.Л.

ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНА ДІЯЛЬНІСТЬ ВОЛИНСЬКОЇ ОБЛАСТІ

Волинська область має сприятливі можливості для розвитку ЗЕД, використовуючи своє прикордонне положення у зоні контактної взаємодії істику України, Польщі і Білорусії. Вигідність економіко-географічного положення (ЕГП) Волині у рамках транскордонного об'єднання Єврорегіон "Буг" сприяє поглибленню господарської спеціалізації області, розширенню її участі у загальнодержавному і міжнародному поділі праці, а також транзитному обслуговуванню експортно-імпортних перевезень України [1].

Загалом рівень розвитку ЗЕД Волинської області нижчий, ніж у середньому в державі. Значення коефіцієнта питомої експортної активності для Волинської області становить 0,197 при оптимальному не нижче одиниці, що зумовлено передусім низькою питомою вагою експорту у валовому національному продукті, а також низькою ефективністю господарства [4].

За 2002 рік зовнішньоторговельний оборот області склав 478,2 млн. дол. США або 1,5 % від загального обсягу зовнішньої торгівлі України.

У геополітичній структурі, яка вданий час налічує 79 країн світу, найбільша питома вага припадає на Російську Федерацію (47 %) і Республіку Білорусь. Частка країн-членів ЄС в сукупному обсязі міжнародних комерційних угод, реалізованих господарськими структурами Волині, перевищує 20%. Наявність спільного кордону визначає високий ступінь ділового співробітництва з Республікою Польща (9,2 %). Простежується позитивна тенденція до підвищення рівня торгової взаємодії з державами Азії, Африки, Америки та Австралії (7,8 %) [3].

На фоні товарної структури зовнішньої торгівлі України Волинська область виділяється, перш за все, сировинно-продовольчою спрямованістю експорту і порівняно високими частками деревини, сировини та продукції текстильної промисловості. Порівняно із переробною промисловістю АПК, загальний рівень розвитку ЗЕД інших галузей промисловості області є дуже низьким. Сільське господарство, не виділяючись інтенсивністю, дає сировину для виробництва майже половини експортної продукції області. Імпортуються переважно нафтопродукти, пластмаси та вироби з них, машини, обладнання й устаткування, продукція хімічної промисловості.

Загалом рівень міжнародної спеціалізації Волинської області досить високий, але ще мало орієнтовані на ЗЕД галузі внутрішньодержавної спеціалізації - лісова, деревообробна, промисловість будівельних матеріалів[1].

Спостерігається тривала тенденція до відносного зростання експорту промислової продукції, чому сприяють такі фактори, як посилення конкуренції на ринку області, збільшення числа суб'єктів ЗЕД, зменшення обсягів споживання продукції місцевого виробництва на внутрішньому ринку області.

За кількістю зовнішньоторговельних зв'язків значне місце посідають малі підприємства і кооперативи, порівняно менше значення має діяльність спільних підприємств і сільськогосподарських підприємств.

У територіальній структурі ЗЕД помітно виділяються три центри - міста Луцьк, Ковель, Нововолинськ. У цілому на міста обласного підпорядкування припадає майже 90 % експортно-імпортних операцій. А серед районів -Іваничівський, Ківецівський, Луцький і Горохівський. Проте є райони, в яких ЗЕД майже не розвивається (Шацький, Турійський, Старовижівський тощо) [2].

Джерела та література

1. Єврорегіон "Буг": зовнішньоекономічна діяльність Волинського суспільно-територіального комплексу / за ред. Б.П. Клімчука, П.В. Луцишина. - Луцьк, 1998. - 208 с.
2. Клімчук Б.П., Луцишин Н.П., Луцишин П.В. Єврорегіон "Буг": концепція та стратегія розвитку: Монографія. - Луцьк, 2002. - 416 с.

3. Статистичний щорічник Волинської області за 2002 р. / відп. В.С. Барчук; Волине, обл. упр. стат. - Луцьк, 2003. - 504 с.
4. Федонюк С.В. Територіальний розподіл чинників зовнішньоекономічної діяльності Волинської області // Матеріали ХБП наукової конференції ВДУ. - Луцьк, 1996. - Ч. 1. - с. 130.

Мерзляк А.В., Михайлова Г.О. **ІНВЕСТИЦІЙНІ МОЖЛИВОСТІ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ УКРАЇНИ**

У контексті світової економіки, що характеризується інтеграцією і зростаючою глобалізацією виробництва і ринків, міжнародне співробітництво може допомогти національній економіці пристосовуватися до нових економічних реальностей. Отже, на сучасному етапі одним із рушійних чинників, що впливають на рівень світового прогресу і розвиток економіки будь-якої країни, є міжнародне економічне співробітництво. Активізація розвитку міжнародних економічних зв'язків сприяє економічному зростанню країн світової співдружності, підтримці та крипленню мирних взаємовідносин, зниженні міжнародної напруги та утворенню системи міжнародної безпеки.

Україна нині надто слабо інтегрована у світогосподарські структури. Але, її економіку вже неможливо розглядати як щось самостійне. Вона перебуває під могутнім впливом світових відносин. На думку авторів, напрямок один – максимальна інтеграція у світову економіку, взявши на озброєння випробуванні в країнах ЄС методи і форми суспільного та господарського розвитку.

Ефективне використання інвестиційних можливостей ЄС відповідно до визначеної стратегії розвитку економіки України є запорукою досягнення сталого економічного зростання й соціального добробуту, забезпечуючі високі щорічні темпи зростання ВВП в Україні. Високі темпи зростання ВВП мають супроводжуватися глибокими якісними перетвореннями, реалізацією завдань сталого розвитку, що визначається світовим співтовариством, як стратегія існування у XXI столітті. Немає сумніву, що Україні необхідно якомога швидше активізувати процес інтеграції до ЄС, але це може статися за умови реалізації широкомасштабних політичних, економічних та соціальних реформ.

Ознакою ринкової трансформації в Україні і одним із засобів економічного зростання, як показала практика, є іноземні інвестиції, без яких неможлива структурна перебудова національної економіки. Необхідність залучення іноземних інвестицій в Україну з позиції внутрішніх потреб і зовнішньоекономічної діяльності вимагає глибокої структурної перебудови економіки. Без неї вона не зможе створити ефективну економічну систему, здатну забезпечити стандарт життєвого рівня, який досягнуто в розвинутих країнах і „ввійти” у світове господарство в якості рівноправного партнера.

Виходячи із цього, стратегічне завдання держави в період ринкової трансформації – пошук і формування зовнішніх інвестиційних ресурсів. Для здійснення цієї мети державі необхідно створити міцну, сталу законодавчу базу, яка відповідатиме міжнародним стандартам і, в яку б повірили іноземні партнери. Одним із можливих шляхів залучення іноземного капіталу – вдосконалення напрацьованого механізму правового регулювання іноземних інвестицій та створення сприятливого інвестиційного клімату.

Таким чином, необхідно мати на увазі, що тільки за умови досягнення певного рівня соціально-економічного розвитку стає можливим залучення іноземного капіталу. Більш того, стан справ в Україні у сфері іноземного інвестування є критерієм, який свідчить про рівень ринкових реформ, рівень довіри світової спільноти до прав власності.

Гіпотеза майбутніх інвестиційних можливостей базується на певній концепції. Ця концепція має базуватися на розвитку окремих локальних територій, які відрізняються своєю специфікою, структурою, ресурсним потенціалом тощо. Результатами такої концепції має стати подальше підвищення ефективності управління за рахунок його спрощення, посилення контролю за використанням інвестиційних ресурсів і спрямування їх у найбільш ефективні проекти розвитку України.

Мерзляк А.В., Михайлова Г.О. **МЕХАНІЗМИ ДЕРЖАВНОЇ ПІДТРИМКИ РОЗВИТКУ ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ**

Вступ. Ключове завдання зовнішньоекономічної стратегії – забезпечення відповідно до світових стандартів та критеріїв оптимальних параметрів відкритості української економіки, дотримання яких сприятиме економічній безпеці держави, забезпечуватиме тісніше поєднання внутрішньої та зовнішньої політики. Ця робота не повинна перешкоджати інтегруванню України у світовий економічний простір, поглибленню її співпраці з іншими державами [1]

Виходячи з цього, пріоритетами зовнішньоекономічної політики мають стати: вступ до Світової організації торгівлі та спрямування на європейську інтеграцію; впровадження нових механізмів державної підтримки розвитку експорту; реалізація потенціалу торговельно-економічного співробітництва з Росією та іншими державами-учасниками СНД на умовах рівноправного партнерства і взаємної вигоди; захист інтересів вітчизняних товаровиробників; поглиблення співробітників з міжнародними фінансовими організаціями.

Постановка завдання:

- розглянути комплекс механізмів державної підтримки розвитку зовнішньоекономічної діяльності в умовах трансформації і глобалізації економіки;
- довести необхідність залучення іноземних інвестицій в Україну з позиції внутрішніх потреб і зовнішньоекономічної діяльності;
- визначити основні завдання щодо посилення відповідності всіх гілок влади за досягнення конкретних і відчутних результатів на всіх зовнішньоекономічних напрямках;
- проаналізувати результати зовнішньоекономічної діяльності підприємств України;
- визначити сучасні тенденції зовнішньоекономічної діяльності;
- обґрунтувати залежність між рівнем соціально-економічного розвитку країни і можливостями залучення іноземного капіталу.

Результати дослідження. Динаміка світових процесів в умовах глобалізації, а також сучасний стан розвитку економіки України вимагають посилення відповідальності всіх гілок влади за досягнення конкретних і відчутних результатів на всіх зовнішньоекономічних напрямках. Найважливіший з них – надання зовнішньоекономічної діяльності більш цілеспрямованого, цілісного та прагматичного характеру. Передусім, це становиться стратегічного євроінтеграційного курсу держави. На кожному з головних векторів відносин України з Європейським Союзом важливо визначити реальні завдання та